

Rugă

Bogdan Boitan

Rugă

Tu, Fecioară, Preacurată, iartă-mă că-s păcătos,
Nu e zi să nu-I calc legea și Cuvântul lui Hristos,
Din pocalul slavei Tale ce e plin cu bucurie,
Doar un strop măcar s-ajungă în cămară mea pustie.

Căci sunt slab și-n rătăcire și nimic nu iau aminte,
Doar păcatul îmi e lege și deșartele-mi cuvinte.
Ziua cât îmi e de lungă, înșir lucruri fără rost,
Spre pustiu mă duce drumul fără grija Lui Hristos.

Fii cu mine Preacurată, luminează-mi a mea cale,
Îngrijește de-al meu suflet din preaplinul slavei Tale
De vei vrea Împărăteasă, să mă ierți, m-aș bucura,
Sunt prea slab și prea nevrednic să pășesc în urma Ta.

Buzele astea păcătoase, lacrimile de țărână,
Nu sunt vrednice să cadă la piciorul Tău, Stăpână,
Poate îmi vei da un deget ca să mă salvezi de mine,
Pașii mei să nu se-abată de la legile divine.

Am venit cu flori la Tine și cu lacrimă fierbinte,
Ce e omul, ce-i Pământul pentru cerul dinainte?

@BFB